

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **Y. K.**, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. prosince 2016, č. j. CPR-24752-2/ČJ-2016-930310-V240, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. února 2017, č. j. 4 A 105/2016 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádost stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný k odvolání žalobce změnil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 16. září 2016, č. j. KRPA-381210-19/ČJ-2016-000022, tak, že dobu, na niž bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění, zkrátil z jednoho roku na tři měsíce. Městský soud žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Společně s kasační stížností podal stěžovatel žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů, o osvobození od soudních poplatků a o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Čtvrtý odstavec citovaného ustanovení stanoví, že lhůta pro podání kasační stížnosti je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] Z předloženého spisu městského soudu vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v úterý dne 28. března 2017. V souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. počala dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti plynout následujícího dne a skončila v úterý 11. dubna 2017 (§ 40

odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel však podal kasační stížnost k městskému soudu až dne 18. dubna 2017, tedy týden po uplynutí lhůty pro její podání.

[5] Stěžovatel si byl této skutečnosti vědom a společně s podáním kasační stížnosti požádal o prominutí zmeškání lhůty. Jím uváděné okolnosti, tedy to, že byl po určitou dobu omezen na osobní svobodě, však nemohou mít na běh lhůty pro podání kasační stížnosti vliv (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. května 2005, č. j. 1 Azs 127/2004 - 43, č. 1250/2007 Sb. NSS). Jelikož zákon prominutí zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti výslovně vylučuje (poslední věta § 106 odst. 2 s. ř. s.), nemohl Nejvyšší správní soud o žádosti stěžovatele vznesené v tomto směru vůbec rozhodnout (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. srpna 2003, č. j. 4 Azs 9/2003 - 37, č. 68/2004 Sb. NSS).

[6] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

[7] Jelikož byly důvody pro odmítnutí kasační stížnosti stěžovatele zřejmé na první pohled a i sám stěžovatel ve svých podáních uznával, že lhůtu pro podání kasační stížnosti zmeškal, nepovažoval Nejvyšší správní soud za nezbytné pro ochranu práv stěžovatele ustanovit mu zástupce z řad advokátů (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Žádost stěžovatele o ustanovení zástupce proto Nejvyšší správní soud zamítl.

[8] K žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků Nejvyšší správní soud uvádí, že podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je stěžovatel jakožto cizinec v řízení ve věci týkající se rozhodnutí o správním vyhoštění osvobozen od soudních poplatků ze zákona. Tato žádost je proto rovněž bezpředmětná.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu